

Han har ingen særlig Interesse, hverken til den ene eller den anden Side, han staa aldeles upartist, og han vil vide at udnævne upartiste, praktiske Mænd, der ville forstaa at udføre deres Hverv paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. Endelig skal jeg gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem fra Nørre Sundby (Tutein), der vilde have Lovforslagets Bestemmelser udvidede derhen, at Dyr lægen, der skulde tilse Hingste og Tyre visse Gange aarlig, ogsaa skulde tilse Orner. Jeg tror nu ikke, der er egentlig Anledning til at paahyde et saadant Tilsyn overfor Hingste og Tyre eller Orner, thi efter den Udvikling, det har taget ude omkring paa Landet med Hensyn til vore Tillægsdyr, Handdyrene, tror jeg nok, at enhver Eier af Hingste, Tyre eller Orner vil have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Dyrs Sundhedstilstand, og saa snart han mærker det Mindste, vil han af sig selv søge til Dyr læge, da disse Dyr repræsenterer saa stor en Kapital for ham. Jeg synes derfor ikke om, at man saadan til ubestemte Tider skal have Dyr læge til at komme og efterse sine Dyr, naar de ellers ere i god og sund Tilstand. Det kunde jo træffe sig, at Dyr lægen kunde komme paa en Tid, hvor Dyr kunde, paa den ene eller den anden Maade, lide af Noget, som i og for sig ingen Betydning havde, og deraf kunde tage Anledning til at komme oftere og maaske volde Besvær paa forskjellige Omraader med Hensyn til disse Dyr. Derfor vil jeg hellere have dette Tilsyn indskrænket end udvidet til ogsaa at gjælde Orner.

Lüttichau: Jeg skal ogsaa i Almindelighed slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne til Anbefaling for dette Lovforslag, og som er komne til Stebe i saa rigt Maal, som man blot kunde ønske sig, og komne frem i det Væsentlige fra praktiske Landbrugere. Disse Udtalelser have ogsaa været en Gjenklang af, hvad Landmænd ude i Landet ved tidligere Leiligheder have udtalt. Jeg skal i saa Henseende minde om den efter min Mening meget grundige Behandling, som dette Lovforslag har faaet i Høns Stifts patriotiske Selvfabs Delegeretmøde i Fjor Efteraar, hvor det blev udtalt, at det havde viist sig, at der ogsaa ude i Provindserne kunde findes Dyr læger og Veterinærer med stor Dydighed og Evne til at behandle de store foreliggende Problemer. Hvis man gennemlæser disse Beretninger, vil man ogsaa der finde Henpegninger og Henvisninger til enkelte af de her i Loven som mindre smittefarlige betegnede Sygdomme, og man vil der finde nyttige Vink, som jeg kun vil tillade mig at

henvise til uden nærmere at anbefale dem, da jeg fuldstændigt deler den Mening, som blev udtalt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (V. Holm), at der kan være enkelte af disse Sygdomme, som man skal omtale her saa lidt som muligt. Jeg kan ikke Andet end tillige udtale min Glæde over, at det blev udtalt af det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Tutein), at han satte Dyr læge væsenet, om jeg forstod ham ret, i dets høiere Instanser, meget høit, medens han kunde paapege Mangler hos de mere underordnede Embedsmænd. Jeg ser i denne Udtalelse tillige et Fingerpeg hen imod, hvad det ærede Medlem kan vente at ville gjøre for en stor Institution her i Staten, som trænger til Rigsdagens og Lovgivningsmagtens Fremhjælp; jeg tænker derved paa Landbohøjskolen. Jeg ser deri en Anerkjendelse af, at der paa dette Omraade maa finde betydelige Udvidelser og Forbedringer Sted, som jo vil kunne ske igjennem det Lovforslag, der ikke vedrører det her foreliggende, men som er beslægtet dermed, og som ogsaa foreligger til Forhandling her i Rigsdagen. Jeg tror at være i fuld Samstemning med det ærede Medlem, naar jeg udtaler, at den høiere Veterinærindsigt her i Landet er udmærket godt repræsenteret, saa at vi ogsaa i saa Henseende kunne siges at staa lige med andre Lande. Det er ogsaa sagt tidligere i denne Sal, at man med Taknemlighed har maattet se hen, navnlig under Svinedifteritiasaffæren, til den Hjælp, der er kommen Landet til Gode igjennem det veterinaire Sundhedsraad og navnlig igjennem et enkelt Medlem af samme, Dr. Bang, og jeg tror, man igjennem det Lovforslag, der her foreligger, ogsaa skifter Trost, der ere tegnede af den samme Haand. Jeg tror i det Hele taget, at naar man kan være Indenrigsministeren taknemlig for Loven, kan man ogsaa udstrække sin Taknemlighed til vore egne meget intelligente Veterinærer. Derfor kan jeg jo godt slutte mig til Ønsket om — det er jo netop i Overensstemmelse med mine Øtringer — at Dyr læge væsenet maa udvikle sig til Gavn ogsaa for Provindserne. Vi ere naturligvis ikke stillede saa godt der som i Kjøbenhavn, hvor man i fuldt Maal kan nyde godt af den tilstedeværende Veterinærskole og tage strax umiddelbar Nytte af den ved opkommende Sygdomme, og det kan aldrig ventes i Provindserne, at vi blive ligestillede her. Man kan her som paa andre Landsvæsenomraader vente Fremskridt og Fremgang, og det haaber jeg, vi maa opleve. Med Hensyn til de almindelige Principer, der ere nedlagte i Loven, er jo dog i praktisk Forstand det, der maa interessere Land-